

מ"ת 23692/08/17 - מדינת ישראל נגד נתנאל זיקרי, בן מרדכי אפללו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 23692-08-17 מדינת ישראל נ' זקרי (עציר) ואח'

בפני	כב' השופט שלמה פרידלנדר
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י עו"ד שירה חרל"פ מפמ"ד (פלילי)
נגד	
משיבים	1. נתנאל זיקרי (עציר) ע"י עו"ד עידו פורת
	2. בן מרדכי אפללו (עציר) ע"י עו"ד אסתר בת ציון

החלטה

מבוא וטענות הצדדים

1. לפני בקשת המאשימה, מדינת ישראל, להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים, בעקבות האשמתם בחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 **בחוק העונשין, התשל"ז-1977** (עבירה שדינה עד 20 שנות מאסר).
2. לפי כתב האישום, המשיב 2 הוא בן זוגה של אחות המשיב 1. עובר לאירוע הנדון, המשיבים שהו בחתונה באולם האירועים בקיבוץ משמר הנגב. בכך כאילו מכריזה האקספוזיציה של כתב האישום כי למשיבים היו מניע, והזדמנות, לתקיפת המתלונן; כמבואר להלן.
3. המתלונן, שנהג במיניבוס מרצדס, פגע ברכב מיצובישי שבו נסעו מי שהתבררו כבני משפחה של המשיבים. אחת הנוסעות ברכב הנפגע התקשרה לנאשם 1 והזעיקה אותו למקום התאונה. לאחר מספר דקות הגיעו המשיבים יחד ברכב טויוטה, עם סכינים. הם יצאו מהרכב, רצו לכיוון המתלונן, ודקרו אותו בעין ובחזה. המתלונן נכנס לרכבו ונמלט לקיבוץ, תוך שהוא מקיף כיכר בתוכו ושב ונוסע לכיוון שער הקיבוץ. המשיבים דלקו אחריו וחסמו את יציאתו משער הקיבוץ. שוב התנפלו עליו ודקרו אותו מספר פעמים בצד שמאל של גופו והכו אותו באגרופים. בהגיע רכב משטרה לשער הקיבוץ, נכנסו המשיבים לרכבם ונמלטו. המתלונן התמוטט ופונה ל"סורוקה".
4. המשיבים אינם חולקים על האירוע, אלא על מעורבותם בו; קרי: על דיות התשתית הראייתית לזיהויים כתוקפני של המתלונן. לטענתם, הראיה העיקרית נגדם - זיהויים בסרטון האבטחה - אינה עומדת במבחן הביקורת, בשל איכותו הנמוכה של הצילום, ותמיהות באשר להתיימרותם של השוטרים לזהותם בו. המשיבים טוענים כי התיק "נתפר" למידותיהם של המשיבים שנחשדו מלכתחילה, כנראה על יסוד מידע מודיעיני; וכי החוקרים לא בדקו כנדרש חלופות להנחת מעורבותם ולא אספו די ראיות קבילות ואמינות להוכחת הנחה זו.
5. למשיב 1 עבר פלילי הכולל מאסר למשך 5 שנים בגין ניסיון לרצח, הפרעה לשוטר, שימוש בסמים ושימוש ברכב

ללא רשות; ולמשיב 2 עבר פלילי בעבירות איומים, תקיפה סתם וסמים; ותלויים נגדם מאסרים מותנים.

6. אין ספק, אפוא, בדבר מסוכנותם בעליל של התוקפים, וקיומה של עילת מעצר עד תום ההליכים נגדם, בכלל; ולו במשיבים מדובר, בשים לב לעברם הפלילי - בפרט.

7. לשאלה שבמחלוקת, אם הראיות לכאורה בענייננו מקימות סיכוי סביר להרשעה, אפנה עתה.

בחינת תיק החקירה

8. קיים עניין מתודי להתחקות אחר התפתחות החקירה; כדי לוודא שהתשתית הראייתית בנתה את החשד ולא, חלילה, להפך. אולם, התכלית של הבדיקה אינה מתודית אלא ראייתית. ענייננו בשאלה אם, נכון להגשתו של כתב האישום, בידי המאשימה ראיות לכאורה כדי סיכוי סביר להרשעה. כפי שלימד קרל פופר, תהליך הבחינה המדעית אינו אינדוקטיבי אלא דדוקטיבי. קיימת השערת-מחקר. אין נפקא-מינה אם מקורה בראיות או בשמועות או באינטואיציות. החשוב הוא להעמיד את השערת המחקר במבחנים נמרצים ככל הניתן של הפרכה. אם שרדה אותם - היא ראוייה לאצטלה מדעית [קרל פופר, "מדע: השערות והפרכות"]. הנמשל המשפטי הוא שלחוקרי משטרה עשויים להיות מניעים שונים ומשונים לחשוד בנחקרים שלהם. מידע מודיעיני הוא בוודאי מניע רלבנטי כזה, ואפילו אינטואיציה של חוקר מנוסה היא מניע רלבנטי כזה. את בית-המשפט הדין בבקשה למעצר עד תום ההליכים מעניינת בעיקר השאלה אם, אחרי ככלות החקירה, הצטברה "מסה קריטית" של ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעה; יהיה סדר החשדות ואיסוף הראיות אשר יהיה.

9. בענייננו, אין כל תימה שהמשטרה חשדה במשיבים מלכתחילה. נראה כי היה מידע מודיעיני בעניין זה. אולי, מרגע שהובררה זהותם המשפחתית של נוסעי הרכב הנפגע, ששתיים מהם גם אושפזו בסורוקה - נפל החשד על קרוביהם המוכרים למשטרה, שהיו בעלי מניע (בראייה עבריינית) לנקום בנהג הפוגע [לפני החוקרים עמדה הודעת המתלונן הראשונית, שנגבתה סמוך לאירוע, שבו קשר את התוקפים למשפחת הנוסעים לפי שיחת הטלפון של "האחות", כלהלן]. כלומר, ייתכן מאוד ש"השערת המחקר" הייתה נתונה מראש, ולא נבנתה בהדרגה עם איסוף הראיות. בכך אין פגם. אין כל תימה גם שחשד זה התחזק נוכח שתיקת המשיבים בחקירה. יוזכר כי לכל נחקר זכות לשתיקה; אולם אין לו חסינות מפני התובנה כי השתיקה משרתת את החוששים כי גרסת אמת תפליל אותם וגרסה מזכה שקרית תופרך ותסבך אותם. עוד מובן כי החשדות גברו למשמע ניסיונות החיפוי של קרובי המשיבים.

10. להלן אבחן, אפוא, את התשתית הראייתית שנערמה לבסוף על שולחנם של החוקרים; ואקבע אם היא מקימה, מלבד החשד הסמך כאמור, גם סיכוי סביר להרשעה.

הבקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים

11. המבקשת מסתמכת בבקשתה, לעניין זיהוי המשיבים, על עדותו של המתלונן. ייאמר כבר עתה כי המתלונן לא זיהה את המשיבים מלבד בתיאור כללי ביותר. תרומתו לכאורה להפללתם היא באמור בהודעתו [הראשונה, מיום 19.7.17 שעה 02:40, שורה 8] כי מי מנוסעות הרכב הנפגע התקשרה בטלפון הנייד שלה "לאחים שלה", ואמרה להם "שהוא כמעט הרג אותנו". אולם, המתלונן בוודאי לא יכול היה לדעת באותו מועד כי היא התקשרה לאחים שלה. בהודעתו השנייה [מיום 21.7.17 שעה 18:10, שורות 9-11] מסר: "הבחורה התקשרה לא יודע למי ואמרה 'הוא הרג את אמא שלי'". גם כאן לא נובע מן הציטוט שהיא התקשרה למי מאחיה, משום שלא יוחס לה השימוש בכינוי "אימא שלנו" או למצער "אימא".

12. הראיה השנייה המנויה בבקשה היא סרטון האבטחה המתעד את התקיפה השנייה והעיקרית, ליד שער הקיבוץ.

צפיתי בסרטון מספר פעמים. איני מטיל דופי בשוטרים שזיהו את המשיבים בו [מסמכים כ"ג-כ"ו בתיק החקירה], אולם אני מתקשה להאמין כי ניתן היה לזהות את המשיבים לפיו ב"טעימה עיוורת". כלומר, אני חושש כי מדובר באישור של היפותזה נתונה. אכן, הדמויות בסרטון דומות למראם הכללי של המשיבים. כלומר, אין בסרטון כדי להפריך את החשד, כפי שהיה המצב לו נצפו בו אנשים בעלי מראה שונה בעליל. אני מוכן להניח גם כי אנשים המכירים את המשיבים טוב ממני יזהו טוב יותר את הדמיון בינם לבין דמויות התוקפים בסרטון. אולם, אם לא מדובר בזיהוי חף מהטיות - ערכו הראייתי מפוקפק [דורון מנשה, רביע עאסי, "טעות בזיהוי חזותי של חשודים: הזמנה למחקר ורפורמה", **משפטים** לה (תשס"ה) 205-329, כגון מול הערות שוליים 179, 189, 235, 322, 332, 372. מבחינת האמינות הסטטיסטית של השיטה, היה עדיף בהרבה פשוט לשאול את המשיבים אם זה הם, כשתשובתם נבחנת בפוליגרף. יש להצטער על חוסר הקוהרנטיות הביקורתית בהתייחסות המערכת המשפטית אל שתי השיטות הללו]. כלומר, אם מדובר בתשובה חיובית של השוטרים המזהים לשאלה "זה נתי זיקרי? זה בן אפללו?" אזי משקלה מועט, משום שלא ניתן לשלול גם תשובה חיובית לשאלה דומה, שהייתה נוקבת בשמם של חשודים אחרים, אשר מראם הכללי דומה למראה המאוד שכיח של המשיבים. ניתן כמובן לשלול חשודים אחרים על יסוד שיקולים של מניע, הזדמנות וראיות נסיבתיות הקושרות לאירוע דווקא את החשודים הללו ולא אחרים. אולם, במקרה כזה הזיהוי מתבסס על אותם שיקולים ולא על הזיהוי לפי הסרטון. או, לייתר דיוק, הזיהוי לפי הסרטון מתפקד כראיה נסיבתית תומכת נוספת (מסוג "הנה, גם בסרטון רואים אנשים דומים למשיבים!"), ולא כמקור עצמאי הקושר ממנו-ובו את המשיבים דווקא, ושולל כל היפותזה אחרת לגבי מיהות התוקפים. כאן המקום להזכיר כי חוות-דעת מז"פ מיום 6.8.17 לא אישרה את זיהויו של המשיב 1 בסרטון.

13. עוד אעיר לגבי הסרטון, לעניין הזיהוי של רכב התוקפים [מסמך כ"ז, דו"ח צפייה], כי ניתן להבחין שם במ"ר 63-277-32 [גם בדקה הנזכרת בדו"ח, 00:54:42, וגם בהמשך, כשהרכב משנה את כיוון נסיעתו בעזרת נסיעה לאחור, בדקה 00:55:37]. במקום אחרון זה ניתן להבחין ברמה כלשהי בפניו של הנהג. גם כאן, הרזולוציה של הצילום מאפשרת זיהוי התומך בהשערה קיימת; אולם ספק בעיניי אם היא מאפשרת זיהוי מכוון במתכונת של מעין "מסדר זיהוי בתמונות" ובחירה בין צילומים באותה רזולוציה של מספר חשודים היפותטיים בעלי מראה דומה. בצילום רואים רכב כהה, שלא בהקשר צילומי של תקיפת המתלונן. מספר הרישוי הנצפה בצילום הוביל את החוקרים לרכב שנשכר על ידי שובל זקרי, אחותו של המשיב 1 [מסמך כ], כאשר מסמכי השכירות כוללים גם את רישיון הנהיגה של המשיב 2. לכאורה, משבני המשפחה השתתפו באירוע בקיבוץ אותה שעה - אין בעצם זיהויו של רכב שנשכר על ידי אחות המשיב 1 בזירה המצולמת משום עדות ישירה למעורבותם של המשיבים או מי מהם בתקיפה; אולם יש להטעים כי הרכב, טיוטה קורולה כהה, תואר כך על ידי עד הראייה לתקיפה, השומר בשער הקיבוץ [הודעתו מיום 19.7.17 שעה 03:34, (מס' 10), שורה 7]. כמו כן, התמרון שעשה רכב זה מתאים לתיאור השומר אודות היחלצותו של רכב התוקפים למראה הניידת [להלן פסקה 23]. זאת ועוד: כל בני המשפחה מכחישים שימוש כלשהו ברכב זה בהקשר של החתונה בקיבוץ והנסיעה אליה וממנה של מי מהם. כלומר, עצם הזיהוי של רכב זה בזירת האירוע, בניגוד לגרסאות, אומר דרשני; והוא מהווה למצער ראייה נסיבתית נוספת למעורבות באירוע של המשיבים בכלל, והמשיב 2 בפרט.

14. עוד מסתמכת המבקשת על עדות שוטרי היס"מ שהגיעו למקום ושמעו את אחות המשיבים אומרת להם, בהחוותה על התוקפים, "עזבו זה אחי", ומכוונת אותם לנהג הפוגע, המתלונן.

15. מחקרי תקשורת איכנו את הטלפונים הניידים של המשיבים באזור התקיפה, לרבות בשעות מאוחרות לשעה שבה עזבו, לדבריהם, את אולם האירועים. אציין כי לא בוצעה הצלבה עם צילומים מן החתונה. המשיב 1 טען שמסר את הטלפון שלו לקרוב משפחה בשם ברק [גיסו; ראו הודעת האחות זוהר קים מיום 19.7.17 שעה 02:47 שורה 25]. אולם, מחקרי התקשורת מאכנים את הטלפון של ברק בערים אחרות.

דגשים נוספים מתוך ההודעות שנגבו

16. בהודעת המתלונן הראשונה מיום 19.7.17 שעה 02:40 (סמוך לאירוע; מס' 2) הוא מסר, כזכור, כי האישה ברכב הנפגע התקשרה "לאחים שלה" ואמרה "הוא כמעט הרג אותנו". בהמשך, בשלב השאלות, נשאל אם יכול לתאר אותם, והשיב גם כי "אחד מהם אמר לי אתה נכנסת באימא שלי". בשילוב עם דבריו בהודעה השנייה שצוטטו לעיל, יש לומר שהמתלונן הבין כי האישה שנסעה ברכב והתקשרה, ואחד התוקפים, הם אחים. בכל זאת יש לתמוה על שאלת החוקר בהמשך "מי התקשר ואמר כמעט הרגת את אימא שלי", משום שבאותו שלב המתלונן לא ייחס לאתה אישה אלא את האמירה "כמעט הרג אותנו". בהמשך זיהה המתלונן את הבחורה שהתקשרה שגם שכבה בחדר המיון, והחוקר ציין שזו אורי, אחותו הצעירה של המשיב 1, שנפצעה בתאונה [עמוד שני שורות 10-11]. אציין שאורי בת 13 [מסמך כ'].
17. בהודעת המתלונן השנייה מיום 21.7.12 שעה 18:10 (כלומר, כמעט 3 ימים לאחר האירוע; מס' 3) מסר כי התוקפים יצאו מן הרכב ושאלו "מי הנהג". כלומר, יעד התקיפה היה ממוקד מראש במי שפגע ברכב שבו נסעו קרובי המשיבים. עובר האורח שעצר במקום, שאליו פנו התוקפים בתחילה, הצביע על המתלונן, ואז התוקפים הסתערו עליו. אחד מהם לבש חולצה לבנה, לא זכר מה לבש השני. בחדר המיון זיהה המתלונן את הבחורה "שעשתה את כל הבלאגן" אשר באה לבקר את בני משפחתה בסורוקה [עמוד שני שורות 5-6]. מתאים לאמור בהודעה הקודמת, שם זיהה העיר החוקר לפי דברי המתלונן כי זיהה נכתב לא כל כך ברור, בעמוד שני שורות 9-10]. המתלונן לא זיהה את רכב התוקפים או אותם עצמם.
18. בהודעת אחות המשיב 1 זוהר קים מיום 19.7.17 שעה 02:47 (סמוך לאירוע; מס' 4) מסרה שגיסה ברק, אחיה המשיב 1 והחבר של אחותה שובל זקרי המשיב 2 הגיעו יחד עם רכבם השחור, ועזבו את אולם האירועים לפנייהם (כלומר לפני נוסעי הרכב הנפגע), ביחד או במפוצל.
19. בהודעת נהגת הרכב הנפגע, עדן ("חברה טובה של המשפחה", כהגדרתה), מיום 19.7.17 שעה 04:09 (מספר שעות לאחר האירוע; מס' 5), מסרה שיצאו מהאירוע אחרי היונדאי השחורה שבה נסעו אחות המשיב 1 חן ובעלה ברק. לשאלות מה לבשו בני המשפחה השיבה תחילה בשטף, אולם כשנשאלה לגבי המשיבים השיבה תחילה "לא יודעת", ואחר כך "ג'ינס וחולצה". מיד לאחר מכן, בניגוד לדבריה כי באירוע היו איתה גם המשיבים [שורה 18], אמרה "רגע רגע בעצם נתי וכן בכלל לא היו" [שורה 31]. מסרה ש"גם" אחיו הצעיר של המשיב 1, רון [בן 16 - מסמך כ'], לא הגיע לאירוע. כשהחוקר הזהיר אותה מפני שיבוש ההליך, שבה לגרסה כי המשיבים אכן הגיעו לחתונה, עם אחות המשיב 1 שובל זקרי [שורה 41 ואילך]. גרסה זו אושרה על ידי אבי המשיב 1, מישל, מנוסעי הרכב הנפגע [הודעתו מיום 19.7.17 שעה 8:50, מס' 6, שורות 22 ו-32].
20. בהודעת אחותו הקטנה של המשיב 1, אורי, מיום 19.7.17 שעה 03:27 (מס' 8), מסרה שאינה זוכרת דבר. כזכור, היא זוהתה כמי שהתקשרה לאחיה מזירת התאונה, אולם היא לא נשאלה ישירות בקשר לאותה התקשרות טלפונית.
21. בהודעת אימו של המשיב 1, פנינה, מיום 19.7.17 שעה 8:11 (מס' 9), אישרה גם היא כי המשיבים היו בחתונה [שורות 26 ו-30]. מסרה שהמשיב 1 לבש בחתונה מכנסיים אפורים וחולצה אפורה כהה.
22. בהודעת השומר בשער הקיבוץ, לב, מיום 19.7.17 שעה 3:34 (מס' 10), זיהה את רכב התוקפים כטויוטה כהה, ואותם כמי שלבשו חולצות לבנות, לגבי אחד בוודאות ולגבי השני - אולי החולצה הייתה בצבע קרם. הם צעקו לעברו "דפקת את האוטו של אימא, הרגת את אימא", והיכו אותו בכל גופו. כשראו את הפנס הכחול של המשטרה, ברחו לעבר הצומת. לא ראה סכין, אך שמע את המתלונן צועק "דקירות, דקירות".

23. בהודעת שוטר היס"מ משה אבקסיס מיום 19.7.17 שעה 13:50 (מס' 11) מסר שבהגיעו לצומת הבחין בבחורה צעירה שצעקה כי מיניבוס נכנס באבא שלה וברח. העלה אותה על הרכב, נסע לשער היישוב, שם הצביעה על המיניבוס (הרכב הפוגע), ובטרם הספיק לחנות ראה טויוטה קורולה בצבע שמפניה נוסעת לאחור ויוצאת לכיוון הצומת במהירות ובה שני אנשים (תנועה זו מתאימה לתמרון של רכב מ"ר 63-277-32, הוא הרכב ששכרה שובל זקרי, אחותו של המשיב 1 ובת זוגו של המשיב 2 [כלעיל בפסקה 12]). הבחורה שהייתה עמו ברכב אמרה שהבחור ברכב זה אחיה, ושנהג המיניבוס הוא הנהג הפוגע. הנהג הרים את חולצתו וחשף את פצעי הדקירה שלו, ואז הבין כי "הבחורים שברחו עם הטויוטה הם כנראה אלה שדקרו את הנהג", והעביר דיווח בקשר כי החשודים נמלטו עם רכב טויוטה חדיש בצבע שמפניה. פנה לבחורה שהייתה איתו ברכב אך היא אמרה שאינה יודעת מי היו האנשים ברכב שנמלט, והיא קטינה ושיעזוב אותה. בהמשך אמרה שאינה נושאת תעודת זהות וכי שמה שיר לוי. היא עלתה על "טרמפ" לצומת. לאחר פינוי המתלונן הפצוע, נסע לצומת לקחת פרטים מה"קטינה שיר לוי", והתברר (לא פורט איך) כי זוהי אחות המשיב 1 וחברתו של המשיב 2, שובל זקרי בת ה-24.

24. בהודעת ים אביטן, חבר של המשיב 1, מיום 19.7.17 שעה 18:56, מסר שהמשיב 1 לבש בחתונה חולצת T שחורה.

25. בהודעת סימונה, דודה של המשיב 1, מיום 31.7.17 שעה 18:15, מסרה שאחרי החתונה התקשרה למשיב 1 אבל החתן של אחותה, ברק, ענה.

26. בהודעת אחות המשיב 1 וחברתו של המשיב 2, שובל זקרי, מיום 27.7.17 שעה 23:58, מסרה שהיא זו שהתלוננה לשוטר היס"מ כדי לרדוף אחר הנהג הפוגע מזירת התאונה בצומת אל הקיבוץ [כלעיל פסקה 23]. מסרה שהמשיב 1 עדיין היה בחתונה בעת התאונה [שורה 15]; אולם הכחישה שהתקשרה אליו [שם, שורה 23]. אציין שהמתלונן זיהה לכאורה את אחותה הצעירה, אורי, כמי שהתקשרה "לאחים שלה" מזירת התאונה [כלעיל פסקה 16]. היא גם הכחישה את דברי השוטר כי החוותה על רכב התוקפים ואמרה "זה אחי". לדבריה הלכה לצומת ברגל [שם, שורה 30]. לדברי שוטר היס"מ עלתה על רכב והוא פגש אותה שוב בצומת; לעיל פסקה 23].

27. ביום 8.8.17 שעה 7:45 נחקרה שובל זקרי שוב, הפעם תחת אזהרה כחשודה בשיבוש מהלכי חקירה וסיוע לאחר מעשה פשע. כשנשאלה על שכירת רכב באילת השיבה שלא שכרה. כשנשאלה שוב השיבה "עלי לא". ציינה שלבן זוגה, המשיב 2, אין חשבון בנק ולפיכך לא יכול היה לשכור רכב. לאחר שאלות נוספות בעניין זה מסרה כי אחותו ואביו של המשיב 2 שכרו רכב באמצעות כרטיס האשראי שלה, כי שלהם "לא עבר". אעיר כי נראה ששובל משקרת, משום שלפי גרסתה הייתי מצפה כי במסמכי השכירות יופיעו פרטיהם של האחיות והאב של המשיב 2, ורק כרטיס האשראי של שובל; בעוד שלאמיתו של דבר מופיעים במסמכי השכירות רק פרטיהם של שובל ושל המשיב 2. שובל מסרה גם כי איש מבני משפחתו של המשיב 2 לא היה בחתונה. אזכיר כי הרכב השכור הנדון נצפה במצלמות האבטחה במקום ובמועד של האירוע. שובל תיארה את נהגת הרכב הנפגע, עדן, כ"קרובת משפחה" [עדן תיארה עצמה כחברה טובה של המשפחה, כלעיל פסקה 19]. מסרה שהמשיב 2 יצא מהחתונה כשעה לפני התאונה [שורה 50], וגם המשיב 1 יצא לפנייהם, קרי: לפני שעת התאונה [שורה 64 בשילוב עם שורה 49]. גם אחיה הצעיר רון לא היה בחתונה. היא שבה והכחישה בתוקף את גרסת השוטר כי אמרה "תעזבו זה אח שלי" בהחווה על רכב התוקפים.

28. בהודעתו של המשיב 1 מיום 19.7.17 שעה 17:44, תחת אזהרה, כחשוד בתקיפת המתלונן בצוותא, שמר על זכות השתיקה, לרבות בהתייחס לשאלות כמו אם יש לו אחים ואחיות.

29. בהודעתו הנוספת של המשיב 1 מיום 23.7.17 שעה 16:18, תחת אזהרה כחשוד בניסיון לרצח, מסר שהוא לא קשור למקרה הזה. השתתף בחתונה כשהוא לבוש ג'ינס אפור כסף וחולצה שחורה. עזב את האירוע במאזדה כסופה

של ידידה שאת שמה סירב למסור, בשעה 23:00-23:30. הודה שהטלפון הנייד שלו היה ברשותו בזמן החתונה ולאחר מכן [שורה 28]. סירב גם למסור להיכן נסעו. לטענתו, היה שיכור בעוזבו את החתונה.

30. גם בהודעתו הנוספת של המשיב 1 תחת אזהרה, מיום 30.7.17 שעה 19:46, שמר בעיקרו של דבר על זכות השתיקה, אך מסר כי בעת יציאתו מן החתונה הטלפון הנייד שלו היה אצל "מישהי", שאת שמה סירב למסור. הוא גם סירב להסביר מדוע היה הטלפון שלו אצל אותה "מישהי". יוזכר כי לפי הודעתה של הדודה סימונה - כאשר התקשרה אל המשיב 1 לאחר התאונה ענה לטלפון ברק. כלומר, לא "מישהי". לשאלה כיצד אוכן הטלפון שלו באזור התקיפה השיב שאולי הטלפון היה שם אבל הוא לא. לשאלה אצל מי היה הנייד השיב שאינו רוצה לסבך "אותה" [שורה 45]. נראה שהמשיב 1 משקר, משום שקודם אמר שהוא היה עם אותה "מישהי", וגם שהטלפון היה ונשאר ברשותו. ולאחר מכן אמר שמסר את הטלפון שלו לאותה "מישהי", וגם שהוא לא היה במקום בו אוכן הטלפון, אם כי ייתכן שהטלפון שלו היה שם (אצל אותה "מישהי"). כמובן שהדברים אינם מתיישבים זה עם זה.

31. בהודעת המשיב 2 מיום 5.8.17, תחת אזהרה כחשוד בדקירה וגרימת חבלות חמורות, הכחיש מעורבות באירוע. לדבריו יצא לבד מן החתונה בשעה 00:45, כשהוא נוסע ברכב מאזדה כסופה של חברו יוגב [שורות 47 ו-51]. יוזכר כי הן המשיב 1 והן המשיב 2 שללו יציאה משותפת מן החתונה, אולם גם המשיב 1 מסר שיצא מן החתונה במאזדה כסופה של ידידה אלמונית [לעיל פסקה 29]. המשיב 2 שלל שימוש ברכב הטיוטה שממנו יצאו התוקפים. לגבי השוטר שזיהה אותו בסרטון, אייל מימון, מסר שחקר אותו לאחרונה, לפני חודשיים-שלושה [שורה 83].

32. בהודעתו הנוספת של המשיב 2, גם כן תחת אזהרה, מיום 6.8.17 שעה 18:33, כשהוצג לו חוזה השכירות של רכב התוקפים עם צילום רישיון הנהיגה שלו וכרטיס האשראי של בת זוגו שובל - וכן צילום הרכב האמור בסרטון האבטחה - שמר על זכות השתיקה.

33. בהודעת חן זעפרני, אחות המשיב 1, מיום 6.8.17 שעה 18:30, מסרה מיוזמתה כי בעלה ברק ענה לטלפון של המשיב 1 שהושאר בתיקה כדי שלא יאבד, בשים לב לכך שהמשיב 1 "שתה קצת" [שורות 9-10]. כזכור, המשיב 1 מסר שהטלפון היה כל העת ברשותו, וגם מסר גרסה סותרת כי הטלפון היה אצל ידידתו, אך כאן אנו נחשפים לגרסה סותרת נוספת שלפיה הטלפון של המשיב 1 היה אצל אחותו חן. החזירה את הטלפון למשיב 1 למחרת בשעה 11:00.

34. בהודעת רון, אחיו הצעיר של המשיב 1, מיום 8.8.17 שעה 7:44 שלל כי התקשר למשיב 1 סמוך לאירוע. אולם, בהודעת חן, אחות המשיב 1, מיום 8.8.17 שעה 19:30, מסרה שהטלפון של המשיב 1 היה אצלה, כאמור לעיל, וכי רון התקשר לטלפון זה. כלומר, גרסאות אחיו ואחותו של המשיב 1, רון וחן, סותרות זו את זו בשאלת התקשורת בין רון למשיב 1 במועד סמוך לאירוע.

35. בהודעת ברק זפרני, גיסו של המשיב 1 ו"כמעט גיסו" של המשיב 2 (המשיב 2 הוא ארוסה של אחות אשתו של ברק), מיום 8.8.17 שעה 18:32, לא ידע להסביר את הסתירה בין דבריו כי שובל הייתה עמו ועם אשתו חן באוטו בדרכם החוצה מן החתונה, לבין דברי שובל כי הצטרפה לשוטר לצורך זיהוי הנהג הפוגע. לא ידע להסביר גם כיצד הטלפון שלו, שהיה עמו בבאר יעקב (שם הם גרים), אוכן שם; אך הטלפון של המשיב 1, שכנטען היה אצל אשתו חן שהייתה עמו, אוכן בבת ים ולאחר מכן בראשון-לציון. ברק מסר כי המשיב 2 נשאר בחתונה לאחר שברק יצא ממנה, עם אשתו חן וגיסתו שובל, בשעה 00:50 - עובר לתאונה. לעומת זאת, המשיב 2 מסר שיצא מן החתונה קודם לכן, בשעה 00:15 [הודעה 20 שורה 13]. גם יוגב, חברו של המשיב 2 שלגרסתו אסף אותו לבקשתו מן החתונה, מסר שאסף אותו בשעה 00:00 בערך [הודעת יוגב, מס' 23, מיום 7.8.17 שעה 10:50].

36. בתיק מצויים גיליונות הרישום הפלילי של המשיבים. למשיב 1 הרשעות קודמות בהפרעת שוטר במילוי תפקידו (2016), צריכה עצמית של סמים (2014), עוד הרשעת סמים והפרעה לשוטר (2014), עוד סמים (2009), עוד סמים

(2008), ניסיון לגרום למות אדם (2009) ושימוש ברכב ללא רשות (2009). למשיב 2 הרשעות קודמות באיומים ותקיפה סתם (2014) וסיוע לייצור וצריכה עצמית של סמים (2013).

דגשים נוספים מטיעוני הצדדים

37. ב"כ המבקשת הפנתה לסתירות הנזכרות לעיל, וחידדה כי המשיב 2 השיב על שאלות, אך התכנס בשתיקתו כאשר נשאל על המשיב 1 ועל שכירתו של רכב התוקפים. לברק, גיסם של המשיבים, היו הרבה שיחות טלפון עם המשיב 2 בעקבות התאונה, שלא זכו להסבר. לא זכה להסבר גם הניגוד בין שיחתו של ברק עם המשטרה לבין מענהו לטלפון של המשיב 1 שהיה כביכול בתיק של אשתו חן. אולם, בראשית דבריה של ב"כ המבקשת ציינה כי "בעצם זיהוי המשיבים כמי שפגעו במתלונן... מתבסס על זיהוי המשיבים בסרטון מצלמת האבטחה על ידי חוקר תחנת אילת שמכיר את המשיבים מהעבר...". [פרוטוקול מיום 16.8.17, עמ' 3, שורות 11-13]. כאמור, לפי התרשמותי, הנתמכת בחוות-דעת מז"פ לגבי זיהוי של המשיב 1, מדובר לכל היותר בזיהוי מאשש, ולא בזיהוי מכוון. כלומר, מדובר בראיה נסיבתית נוספת למארג הראיות הנסיבתיות בתיק, לא מעבר לכך. לגבי מסוכנותם של התוקפים ציינה ב"כ המבקשת כי בסרטון משתקפת תקיפה ודקירה אכזרית של המתלונן אשר רק במקרה לא הסתיימה בתוצאה חמורה ובלתי הפיכה. אם לתרגם זאת לשפה ברורה יותר - תקיפתו של המתלונן, שלפי הדו"ח הרפואי כללה, בין השאר, פצע דקירה בבית החזה משמאל - הייתה עלולה להסתיים במותו ובאישום ברצח. מכל מקום, עמדת המבקשת היא כי לא ניתן להפיג את מסוכנות המשיבים אלא מאחורי סורג ובריח.

38. ב"כ המשיב 1 [בטיעוניו מיום 16.8.17, עמ' 7 בפרוטוקול] הסב את תשומת הלב כי לא החוקר הנוכחי של המשיב 1, מתחנת רהט, זיהה אותו בסרטון - אלא חוקר אילתי שחקר אותו לפני שנים. מצאתי טעם רב בטענה זו. ב"כ המשיב 1 ציין כי את המשיב 2 זיהו 3 שוטרים, וכי הוא נחקר לאחרונה, בשנת 2016. ב"כ המשיב 1 ציין גם את חוות-דעת מז"פ אשר לא הגיעה לזיהוי המשיב 1, והביע תרעומת על שחוות-דעת זו נשמטה מתיק החקירה. הוא גם הטעים כי החוקר המזהה לא התבסס על צורת ההליכה, או פרט מיוחד אחר כגון קעקוע. החוקר לא זיהה תחילה את המשיב 2, וכינה אותו "הנהג" או "האדם האחר", ובכל זאת מאוחר יותר התיימר לזהות גם אותו. לא נבדקו גם צילומים מהחתונה, שהיו חושפים הבדל בבגדים בין התוקף למשיב 1. לא נערך מסדר זיהוי שהיה מאתגר את המתלונן, הנהג הנוסף שנקלע לתאונה ושומר הקיבוץ בזיהוי המשיבים.

39. ב"כ המשיב 2 הצטרפה לטיעוני חברה. היא ציינה כי דו"חות הזיהוי של המשיב 2 זהים, רק שם השוטר שונה מטופס לטופס. אין איכונים המפריכים את האליבי של המשיב 2 שהיה עם חברו יוגב, אשר אושר על ידי אותו יוגב [הודעה מס' 23 מיום 7.8.17 שעה 10:50]. גם הסתירות בגרסאות בני המשפחה שציינה ב"כ המבקשת מתייחסות למשיב 1 ולא למשיב 2.

40. ב"כ המבקשת הטעימה כי קיימות סתירות גם לגבי המשיב 2 והאליבי שלו, כגון לגבי שעת יציאתו הנטענת מן החתונה [כלעיל פסקה 35]. היא גם שבה ומטעימה את שתיקתו בכלל ושתיקתו הסלקטיבית לגבי המשיב 1 בפרט.

41. ב"כ המשיב 2 הטעימה מצדה כי אפילו שובל מסבכת את המשיב 1 באמירתה (המוכחשת) "זה אחי", בהחוותה על רכב התוקפים - אין מי שמסבך את המשיב 2, מלבד ההתיימרות הלא משכנעת לזהות אותו בסרטון.

42. לבקשתי, התייחסה המבקשת, בדיון המשלים היום, למחקרי התקשורת והבהירה כי לא בוצעו מחקרי תקשורת למשיב 2. ב"כ המבקשת וב"כ המשיב 1 הוסיפו אי-אלו טענות לגבי העולה ממחקרי התקשורת, אך לא מצאתי בטענות משום פרכה לאמור לעיל.

סיכום

43. המבקשת משליכה את עיקר יתרה, אפוא, ולמצער את אחד מעיקרי יתרה, על זיהוי המשיבים בסרטוני האבטחה. הגם שניתן לפקפק באיכות הזיהוי של המשיבים במצלמות האבטחה בשער הקיבוץ בעת האירוע (לפקפק; לאו דווקא לשלול) - לא ניתן לפקפק בזיהוי של הרכב השכור, הטיוטה הכהה, ובעובדה שהוא נשכר על ידי שובל והמשיב 2. שובל ניסתה להכחיש את זיקתם לרכב; ואיש מבין המשיבים וקרובי משפחתם לא הודה או מסר גרסה כלשהי לגבי השימוש ברכב זה בזיקה למקום ולזמן החתונה, התאונה והנסיעות אל החתונה וממנה. כמו כן, נחשפו סתירות אצל המשיב 1 בשאלה היכן היה הטלפון שלו במועד האירוע, וה"אליבי" שמסר עבור הטלפון שלו - כי היה אצל גיסו ברק - נסתר על ידי חוסר הקוהרנטיות של איכנו עם איכון הטלפון של ברק. אפילו ניתן להתייחס בסלחנות לסתירות אחרות - קשה להלום פרצות אלה בגרסתם של המעורבים בשני ההיבטים העיקריים של זיהוי המשיבים כתוקפים - זיקתם לרכב התוקפים ואיכון הטלפון של המשיב 1. גם בשאלת שעת יציאתו של המשיב 1 מן החתונה קיימת סתירה בין גרסתו, שלפיה עזב לפני התאונה, לבין גרסת שובל, שלפיה עדיין היה בחתונה כשהיא והמעורבים האחרים בתאונה יצאו. כך גם לגבי שעת יציאתו של המשיב 2, שלגביה קיימת סתירה בין גרסתו וגרסת יוגב, שלפיה הסיע אותו מהחתונה מוקדם יותר, לבין גרסת ברק, שלפיה עדיין היה בחתונה בעת התאונה. בנוסף לאמור, קיימות שתי הודעות - של המתלונן ושל השומר - ששמעו את אחד התוקפים מטיח במתלונן כי הוא פגע באימו. כזכור, לנפגעת היחידה בתאונה שהיא אם יש שני בנים, אחד מהם נשאר באילת, והשני הוא המשיב 1. עוד קיימת הודעת שוטר היס"מ כי שמע את אחות המשיב 1, שובל זקרי, מחווה לעבר רכב התוקפים ואומרת שזה אחיה. קיים, אפוא, מכלול של ראיות לכאורה המסבכות את המשיב 1 בתקיפה, לרבות זיהוי על ידי דבריו למתלונן ודברי אחותו שובל, ראיות נסיבתיות אודות זיקתו לאירוע ושקריו כפי שהם עולים לא רק מסתירות בין גרסאות אלא גם ממחקרי תקשורת.

44. אולם, קיים מקבץ דל יותר של ראיות לכאורה המסבכות את המשיב 2 אישית בתקיפה, שבעיקרן הן ראיות נסיבתיות אודות זיקתו לרכב התוקפים, וכן המניע וההזדמנות לבצע את התקיפה; וכן התנהגותו בחקירה וסתירות בין גרסאות. גם התייחסותו בחקירה של המשיב 2 למשיב 1, שזיהוי מובהק יותר, מצטרפת לראיות הנסיבתיות המסבכות את המשיב 2. אולם, לא מצאתי בחומר החקירה ראיות ישירות לכאורה לזיהוי המובהק בתור התוקף השני, מלבד הזיהוי של השוטרים בסרטון שכאמור הוא בעייתי נוכח איכותו הירודה של הסרטון והעמימות לגבי נסיבות הזיהוי והמידע שהיה בידי המזהים עובר לו.

45. לגבי זיהויים של שני המשיבים בהסתמך על הסרטון אומר כי הוא יכול בעיקר להיחשב כזיהוי מאשש, קרי: כראיה נסיבתית נוספת של דמיון בין התוקפים והמשיבים, להבדיל מזיהוי מכוון, המהווה ראיה לכאורה עצמאית וחזקה לחובת המשיבים, בהיותו מפריך כל היפותזה אפשרית אחרת בדבר מיהותם של התוקפים. לגבי המשיב 1, חסרון זה מתמלא על ידי האמירות הנזכרות שלו ושל אחותו אודות ייחוסו לנפגעת התאונה ולאחותו. לגבי המשיב 2, חסרון זה אינו מתמלא באופן מובהק, מעבר לראיות הנסיבתיות האמורות.

46. גם מבחינת המסוכנות, לחובת המשיב 1 יותר הוריות מלחובתו של המשיב 2, בשים לב לעברם הפלילי [כלעיל פסקה 36].

מסקנות

47. לאור המקובץ אני סבור כי יש ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעת המשיבים במעשה המיוחס להם בכתב האישום. לפיכך, ובשים לב לעברם הפלילי, קמה נגדם עילת מעצר עד תום ההליכים בשל מסוכנות.

48. אולם, חל כרסום מסוים בתשתית הראייתית בשל החולשה בזיהוי המסתמך על סרטוני האבטחה. כרסום זה -

בהשוואה לאמור בבקשה המתבססת עליו במידה רבה - אינו מהותי לגבי המשיב 1, בשל קיומן של ראיות אחרות לכאורה המזהות אותו באופן מובהק. אולם, הוא מהותי יותר לגבי המשיב 2, בשל אי קיומן של ראיות אחרות המזהות אותו באופן מובהק, מלבד ראיות נסיבתיות.

49. מסוכנותם של המשיבים היא כפולה. ההיבט האחד הוא כלפי כל אדם, כפי שהיא עולה מעברם הפלילי של המשיבים, לאחר שמוסיפים לו, לצורך הערכת המסוכנות, את המעשים שביצעו המשיבים לכאורה לפי כתב האישום הנדון. ההיבט השני הוא כלפי המתלונן, מחשש שמא התאכזבו המשיבים מתוצאות הפגיעה בו וירצו "לסיים את מלאכתם" לגביו; וכלפי העדים, שמא ירצו להרתיעם או למנעם מלהעיד. גם המסוכנות הקונקרטיה מושפעת, כמובן, מן הציפיות הנורמטיביות מהם, כפי שהן עוצבו למקרא הרישום הפלילי שלהם, בהבדלי הדרגה העולים מן ההבדלים בין ההרשעות הקודמות של שניהם.

50. אולם, בענייננו - מלבד הכרסום המסוים בתשתית הראייתית כאמור לעיל - קיימת גם נסיבה גיאוגרפית רלבנטית, והיא המרחק הרב בין מגורי משפחת המשיבים באילת לבין מגורי המתלונן והעדים מאות ק"מ משם. נסיבה זו, בשים לב לכרסום המסוים האמור, עשויה להניב רעיונות רלבנטיים בתחום הניסיונות להפיג את המסוכנות האמורה תוך פגיעה בחירותם שתהיה פחותה ממעצר מאחורי סורג ובריח. הנטייה לשקול זאת לגבי המשיב 2 תהיה, מן הסתם, רבה יותר מאשר לגבי המשיב 1. אין באמור משום יצירת ציפייה להחליט כך. אולם, יש מקום לבחינת העניין.

51. לפיכך אורה כלהלן:

א. המשיבים יישארו במעצר עד החלטה אחרת.

ב. בשים לב לחומרת המסוכנות ונפתולי העבר הפלילי, לרבות דברים שנכתבו בגזר דינו הקודם של המשיב 1 - אני רואה צורך בבחינה מקצועית עדכנית של החלופות האפשריות. אני מוציא מכלל אפשרות צורך בהתרשמות אישית משלימה של בית המשפט מן המפקחים שיוצעו, לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן. אולם, אני רואה לנכון להסתכן בשחרורם, על יסוד התרשמות בלתי מקצועית בלבד, לפני קבלת תסקיר כזה. לפיכך -

ג. שירות המבחן למבוגרים יבחן חלופות מעצר שיוצעו לו מטעם המשיבים, לרבות מעצר באיזוק אלקטרוני, וימציא תסקיר מעצר בעניינם עד יום 17.9.17 שעה 12:00.

ד. נקבע דיון בתסקיר לפני כב' השופט אבו טהה ליום 18.9.17 שעה 10:30.

ניתנה היום, ו' אלול תשע"ז, 28 אוגוסט 2017, במעמד הצדדים.